

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia(...) roku Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18.02.1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723 z późn. zm., dalej: ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy), w związku z prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 listopada 2021 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII U 2063/21, a nadto wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4.05.2022 roku (sygn. akt III AUa 34/22), od dnia 1 października 2017 roku ponownie ustalił wysokość policyjnej emerytury I. M.. Świadczenie przeliczono z uwzględnieniem wszystkich przysługujących waloryzacji.

Wskazano, że od dnia 1 sierpnia 2022 roku wysokość miesięcznego świadczenia wraz z przysługującymi wzrostami i dodatkami wynosi kwotę 7.951,93 zł, a po potrąceniu składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 715,67 zł i zaliczki na podatek dochodowy w kwocie 654,00 zł (obliczonej od podstawy opodatkowania w kwocie 7951,93 zł) wynosi kwotę 6.582,26 zł.

Podano, że wyrównanie za okres od dnia 1 października 2017 roku do dnia 31 lipca 2022 roku wynosiło kwotę 281.388,68 zł i miało zostać wypłacone w lipcu 2022 roku, po potrąceniu zaliczki na podatek dochodowy w kwocie 33.483,00 zł (obliczonej od łącznej podstawy opodatkowania w kwocie 279.029,34 zł) i składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 25.112,64 zł łącznie do wypłaty przysługuje kwota 222.793,04 zł, która miała zostać przekazana na konto w banku wraz z odsetkami za 29 dni w kwocie 2.359,31 zł.

Wysokość świadczenia została ustalona w następujący sposób:

Podstawę wymiaru świadczenia stanowiła kwota 10 456,19 zł.; przy ustaleniu wysokości emerytury uwzględniono wysługę określoną w zestawieniu, w której wskazano m.in., że przyjęto:

okresy składkowe liczone po 2,6% -od 1.08.1979 -14.06.1980 i 01.09.1989 do 24.03.1991 okresy składkowe przed służbą;

okresy nieskładkowe liczone po 0,7% - od 1.10.1975 -31.07.1979 okresy nieskładkowe przed służbą

okresy określone w art. 13 ust. 1 pkt 1 b ustawy liczone po 0,7% od dnia 1.10.1982 -31.08.1989 r.

Okres od dnia 16.06.1980 -30.09.1982, 25.03.1991 do 31.01.2007 został zaliczony jako służba w Policji (MO).

Emerytura wyniosła 61,05% podstawy wymiaru, podwyższono ją o 15% podstawy wymiaru z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy. Łączna wysokość emerytury stanowi 76,05% podstawy wymiaru ( tj nie więcej niż 80 % tej podstawy ) i wynosi kwotę 7 951,93 zł. Po waloryzacjach emerytura wynosi: od dnia 1.03.2022 roku według wskaźnika waloryzacji 107% - 7 951,93 zł, od dnia 1.03. 2021 roku według wskaźnika waloryzacji 104,24% - 7 431,71 zł.

/decyzja w aktach MSWiA/

I. M. wniósł odwołanie od powyższej decyzji w części dotyczącej wyliczenia procentowego wysługi oraz naliczenia składki na ubezpieczenia zdrowotne od kwoty wyrównania wnosząc o jej zmianę poprzez przeliczenie na zasadach ogólnych emerytury policyjnej za cały okres pozostawania w służbie z pominięciem nieobowiązującego art. 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, w okresie od dnia 16 czerwca 1980 roku do 31 sierpnia 1989 roku, tj. na podstawie art. 15 ww. ustawy, czyli 40% podstawy wymiaru za 15 lat służby ze wzrostem po 2,6% podstawy wymiaru za każdy dalszy rok tej służby, a nadto o nienaliczenie składki na ubezpieczenie zdrowotne od wyrównania

Uzasadniając swoje roszczenie odwołujący wyjaśnił, że zaskarżona decyzja jest wadliwa, ponieważ jej podstawą jest przepis nieobowiązujący, a więc nienależący do systemu prawa powszechnie obowiązującego i niemogący znaleźć zastosowania. Wskazał, że po wejściu w życie nowelizacji z 2009 roku, a przed dniem 1.10.2017 roku, funkcjonariuszom, którzy odpowiadali warunkom wymienionym w dyspozycji uchwalonego wówczas art. 13 ust. 1 pkt 1b i 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy przysługiwała emerytura w następującej wysokości:

- za każdy rok służby w Policji i za każdy rok służby wojskowej po 2,6%;
- za okres służby określonej w art. 13 ust. 1 pkt 1b – po 0,7% za każdy rok.

Zaznaczył, że art. 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, który ustanawiał powyższy sposób obliczania emerytury (oraz związany z nim art. 13 ust. 1 pkt 1b) został uchylony mocą art. 1 pkt 5 ustawy nowelizującej z dnia 16.12.2016 roku.

Skarżący wywodził, że organ administracyjny nie ma kompetencji do przywrócenia mocą decyzji obowiązywania, czy stosowania art. 15b, gdyż przepis ten, jako uchylony, jest niestosowalny. Wnioskodawca konkludował, że stosowanie uchylonego przepisu jest niedopuszczalne, a prawomocny wyrok nakazujący pominięcie art. 15c cytowanej ustawy nie przywraca obowiązywania, ani stosowania uchylonego i nieobowiązującego art. 15b tej ustawy.

Natomiast w zakresie żądania nienaliczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne od wyrównania odwołujący wywiódł, że przepisy dotyczące obowiązków podlegania ubezpieczeniom zdrowotnym i określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia zdrowotne znajdują się w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. 2004 nr 210 poz 2135 ze zm), która to ustawa nie zawiera regulacji uprawniającej organ do naliczania składki na ubezpieczenie zdrowotne od tego świadczenia, a wyłącznie od emerytury. Wnioskodawca wskazywał, iż w jego przypadku obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego został spehniiony, gdyż składka zdrowotna miesięczna i niepodzielna była odprowadzana od dnia 1.09.2019 do 30.04.2022 r.

/odwołanie – k. 4-8/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 21 grudnia 2022 roku Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W., wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w podwójnej wysokości składki minimalnej z uwagi na nakład pracy .

W ocenie organu rentowego, odwołujący w rzeczywistości domaga się w niniejszym postępowaniu „korekty” prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6.07.2012 sygn., akt XIII U 8439/10 jak też wyroku Sądu apelacyjnego w Warszawie z dnia 9.08.2013 sygn. akt III AUa 2980/12, czego dowodzi zarzut zastosowania art. 15b nieobowiązującej ustawy w powiązaniu z wnioskiem o zmianę zaskarżonej decyzji organu rentowego i zobowiązanie tego organu do przeliczenia policyjnej emerytury za cały okres pozostawania w służbie tj. z pominięciem nieobowiązującego art. 15b na podstawie art. 15 ustawy zaopatrzeniowej, czyli 40% podstawy wymiaru za 15 lat służby ze wzrostem po 2,6% podstawy wymiaru za każdy dalszy rok tej służby oraz do nienaliczania składki na ubezpieczenie zdrowotne do wyrównania .

/odpowiedź na odwołanie – k. 37-39/

Postanowieniem z dnia 13.03.2023 roku Sąd Okręgowy w Warszawie, XIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 461 § 3 k.p.c. przekazał sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Okręgowemu w Łodzi, Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. /postanowienie– k. 44/

### **Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:**

I. M. urodził się w dniu (...) /bezsporne/

Decyzją z dnia 6 lutego 2007 r. przyznano wnioskodawcy emeryturę policyjną, zaś decyzją z dnia 5 kwietnia 2007r. - policyjna rentę inwalidzką. /decyzje k. 1-2 akt rentowych/

Do dnia 30 września 2017 roku wnioskodawca I. M. miał przyznaną i pobierał policyjną emeryturę w wysokości wyliczonej zgodnie z art. 15b ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Decyzją z dnia 16 listopada 2009 roku organ emerytalno-rentowy dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury I. M. na podstawie art.15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...).

Sąd Okręgowy w Warszawie, XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, po rozpoznaniu odwołania I. M. od powyższej decyzji, wyrokiem z dnia 6 lipca 2012 roku oddalił odwołanie.

Wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2013 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację I. M. od powyższego orzeczenia. /bezsporne, decyzja k. 37-39 akt rentowych, wyrok k. 64 akt rentowych, wyrok k. 65 akt rentowych /

W konsekwencji wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 lipca 2012 r. stał się prawomocny od dnia 9 sierpnia 2013 r. /bezsporne adnotacja k. 64 akt rentowych/

Decyzjami z dnia 1 czerwca 2017 roku o ponownym ustaleniu wysokości policyjnej emerytury oraz o ponownym ustaleniu wysokości policyjnej renty inwalidzkiej, Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji ponownie ustalił wysokość świadczeń I. M. od dnia 1 października 2017 roku.

W decyzji dotyczącej emerytury wskazano, że podstawę wymiaru świadczenia stanowi kwota 8546,02 zł. Emerytura wyniosła 56,20% podstawy wymiaru, a jej łączna wysokość wyniosła 4802,86 zł brutto miesięcznie. Jednocześnie ograniczono jej wysokość do kwoty 2.069,02 zł, to jest do przeciętnej emerytury ogłoszonej przez Prezesa ZUS.

W decyzji dotyczącej renty inwalidzkiej wskazano, że podstawę wymiaru świadczenia stanowi kwota 8598,58 zł. Renta inwalidzka z tytułu zaliczenia do III grupy stanowiła 0,00% podstawy wymiaru. Łączna wysokość renty inwalidzkiej z tytułu zaliczenia do III grupy stanowiła 0,00% podstawy wymiaru i wyniosła 0,00 zł. Ustalona wysokość renty była niższa od kwoty odpowiedniego świadczenia w najniższej wysokości, wobec tego wysokość renty inwalidzkiej podwyższono do kwoty 750 zł.

Jako podstawę prawną decyzji wskazano przepisy - art. 15c i art. 22a w związku z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm. dalej jako ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy) oraz otrzymaną z IPN Informację z dnia 2.03. 2017 r.

/decyzje k.6-9 akt rentowych/

I. M. odwołał się od powyższych decyzji.

Wyrokiem z dnia 24 listopada 2021 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił powyższe decyzje i zobowiązał Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji do przeliczenia policyjnej emerytury i policyjnej renty inwalidzkiej I. M. z pominięciem art. 15c oraz art. 22a ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu

Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin od dnia 1 października 2017 roku.

Wyrokiem z dnia 4 maja 2022 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 listopada 2021 roku.

/bezsporne, wyroki w aktach rentowych k. nienumerowane/

Powyższy stan faktyczny był w całości niesporny i został odtworzony na podstawie powołanych dokumentów, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd z urzędu również nie znalazł powodów, aby to czynić.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin /Dz. U. z 2022 r. poz. 1626 z późn. zm./, co do zasady emerytura dla funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta m.in. o 2,6% podstawy wymiaru - za każdy dalszy rok tej służby.

Jednakże, obowiązujący do dnia 30 września 2017 roku przepis art. 15b powyższej ustawy przewidywał, że w przypadku osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, i która pozostawała w służbie przed dniem 2.01.1999 r., emerytura wynosi 0,7% podstawy wymiaru - za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990, przy czym ust. 2 nakazywał stosować odpowiednio art. 15.

Przepis art. 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy został uchylony z dniem 1 października 2017 roku na mocy art. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin /Dz.U. z 2016 r. poz. 2270 dalej: ustawa zmieniająca/.

Jednocześnie, ustawa zmieniająca wprowadziła do ustawy zaopatrzeniowej art. 15c.

Adresatem norm prawnych wynikających z treści art. 15b oraz art. 15c ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy jest organ emerytalno-rentowy, który ustala świadczenie.

W niniejszej sprawie zasadnicze znaczenie ma treść prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 listopada 2021 roku (wyrokiem z dnia 4 maja 2022 roku Sąd Apelacyjny z Ł. oddalił apelację od tego wyroku), albowiem zaskarżona decyzja została wydana w wyniku wykonania tego wyroku.

Wskazać zatem należy, że wyrok ten jest prawomocny i wiąże nie tylko strony i sąd, który go wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej (art. 365 § 1 k.p.c.).

Wyrok ten nie może być zatem ignorowany przez sąd rozpoznający sprawę o wysokość świadczenia w niniejszej sprawie.

Treść tego wyroku jednoznacznie wskazuje, że Sąd zmienił zaskarżone decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku o ponownym ustaleniu wysokości emerytury i renty inwalidzkiej i nakazał pominięcie art. 15c oraz 22 a ustawy z dnia 18 lutego

1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, (...) Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin w brzmieniu z 2016 roku podkreślając, że oznacza to konieczność przeliczenia emerytury i renty inwalidzkiej policyjnej wnioskodawcy według zasad uprzednio obowiązujących od daty wskazanej w zaskarżonej decyzji tj. od dnia 1 października 2017 roku.

Dodać należy, że z ugruntowanego orzecznictwa sądów, jak i doktryny wynika, że w sprawach z odwołania od decyzji organu rentowego, jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. W postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji. W sprawie, w której wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego, przedmiot sporu nie może więc wykraczać poza treść tej decyzji. Zgodnie z treścią art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c., w przypadku uwzględnienia odwołania sąd zmienia w całości lub w części zaskarżoną decyzję organu rentowego lub zaskarżone orzeczenie wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności i orzeka co do istoty sprawy. Orzeczenie co do istoty sprawy, o którym mowa w art. 477 § 2 k.p.c. polega na sformułowaniu sentencji wyroku w taki sposób, aby zastępowała decyzję organu rentowego /zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 kwietnia 2018 r., III AUa 199/17, Legalis nr 2242317/.

W niniejszej sprawie powyższy prawomocny wyrok Sądu Okręgowego nakazał ponowne przeliczenie emerytury policyjnej wnioskodawcy według zasad uprzednio obowiązujących od daty wskazanej w zaskarżonej decyzji, tj. od dnia 1 października 2017 roku, przy czym nie było sporne, że do dnia 30 września 2017 roku I. M. pobierał policyjną emeryturę, do wyliczenia której organ emerytalno-rentowy zastosował art. 15b ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Innymi słowy - powyższy prawomocny wyrok zmienił o tyle zaskarżone decyzje z dnia 1 czerwca 2017 roku, że nakazał przeliczenie policyjnej emerytury i renty odwołującego nie według zasad obowiązujących od dnia 1 października 2017 roku, gdy art. 15b został uchylony, ale według stanu prawnego obowiązującego do tej daty – czyli według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 września 2017 roku, kiedy to art. 15b ustawy obowiązywał - tak by przywrócić skarżącemu na dzień 1 października 2017 roku świadczenia w ich dotychczasowej wysokości tzn. sprzed ich obniżenia od dnia 1 października 2017 roku na podstawie art. 15c i art. 22 a na mocy decyzji z dnia 1 czerwca 2017 roku.

Należy w tym miejscu przypomnieć, że decyzja z dnia 16 listopada 2009 roku, na podstawie której organ emerytalno-rentowy dokonał ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) była przedmiotem rozpoznania przez Sąd. W wyniku odwołania wnioskodawcy, został wydany przez Sąd Okręgowy w Warszawie w dniu 6 lipca 2012 roku prawomocny wyrok, zgodnie z którym powyższe odwołanie podlegało oddaleniu.

W zaskarżonej decyzji z dnia 4 lipca 2022 roku okres od dnia 16 czerwca 1980 -30 września 1982, 25 marca 1991 do 31 stycznia 2007 został zaliczony jako służba w Policji (MO). Za okresy składkowe liczone po 2,6% uznano okresy od 1 sierpnia 1979 – 14 czerwca 1980 i 1 września 1989 do 24 marca 1991 (okresy składkowe przed służbą), za okresy nieskładkowe liczone po 0,7 % uznano okresy - od 1 października 1975 – 31 lipca 1979 (okresy nieskładkowe przed służbą) z kolei okresy od dnia 1 października 1982 – 31 sierpnia 1989 r. jako określone w art. 13 ust. 1 pkt 1 b ustawy przeliczono po 0,7%.

Skoro zatem prawomocnym wyrokiem Sąd nakazał przeliczyć emeryturę odwołującego według zasad obowiązujących do dnia 30 września 2017 roku na dzień 1 października 2017 roku – należy uznać, że pozwany w sposób prawidłowy wykonał ten wyrok zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją. Przy interpretacji przedstawionej przez wnioskodawcę doszłoby do nieuprawnionej zmiany wysokości świadczenia ustalonego prawomocną decyzją i wyrokiem Sądu.

Bezzasadnym jest też żądanie odwołania nienaliczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne od przyznanego I. M. zaskarżoną decyzją wyrównania emerytury za okres od 1 października 2017 roku do 31 lipca 2022 roku.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż w sprawach nieuregulowanych w ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy stosuje się przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2561 t.j.) obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego podlegają m.in. osoby pobierające emeryturę lub rentę, osoby w stanie spoczynku pobierające uposażenie lub uposażenie rodzinne oraz osoby pobierające uposażenie po zwolnieniu ze służby lub świadczenie pieniężne o takim samym charakterze;

Zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 2 obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego uważa się za spełniony po zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego osoby podlegającej temu obowiązkowi zgodnie z przepisami art. 74-76 oraz opłaceniu składki w terminie i na zasadach określonych w ustawie. Obowiązek opłacenia składki nie dotyczy osób, o których mowa w art. 66 ust. 1: pkt 16, którym przyznano rentę na podstawie przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz członków ich rodzin, jak również osób, które utraciły wzrok w wyniku działań wojennych w latach 1939-1945 lub eksplozji niewypalów i niewybuchów pozostałych po tych działaniach, otrzymujących dochody z tytułu emerytury lub renty zwolnione z podatku dochodowego od osób fizycznych na podstawie odrębnych przepisów.

W myśl art. 79 ust. 1 i 2 tej ustawy składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 9 % podstawy wymiaru składki, z zastrzeżeniem art. 82 i 242. Składka jest miesięczna i niepodzielna.

W myśl art. 81 ust. 8 pkt 2 podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 16 stanowi kwota emerytury, renty lub świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 5 pkt 20 lit. b, pomniejszona o kwotę spłaty nadpłaty świadczenia, z wyłączeniem dodatków, zasiłków, świadczeń pieniężnych i ryczałtu energetycznego, ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla oraz deputatu węglowego, albo kwota uposażenia pobieranego w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego, kwota uposażenia pobieranego po zwolnieniu ze służby lub świadczenia pieniężnego o takim samym charakterze.

W ocenie Sądu - w świetle powołanych przepisów żadną miarą nie można zgodzić się ze skarżącym, iż obowiązek zapłaty składki powstaje tylko i wyłącznie od wypłacanej mu co miesiąc emerytury i nie dotyczy on wyrównania. Podkreślić należy, że wyrównanie w tym przypadku nie jest żadnym odrębnym świadczeniem, które należałoby traktować w sposób wyjątkowy. Wyrównanie stanowi nadal emeryturę - jest to dopłata do świadczenia, która w danym miesiącu w sposób nieuprawniony została zaniżona. Tym samym także w związku z wyrównaniem emerytury powstaje obowiązek rozliczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Podkreślić należy, iż w wyroku Sądu Apelacyjnego w z dnia 9 sierpnia 2012 r. (III AUa 2571/11) wskazano, że skoro podstawą wymiaru składki jest renta (rozumiana również jako jej wyrównanie), to momentem jej uzyskania nie jest chwila powstania roszczenia o wypłatę określonej kwoty. Renta (rozumiana jako przychód) pojawia się bowiem dopiero wtedy, gdy ubezpieczony faktycznie otrzymuje pieniądze, albo gdy pieniądze te pozostawione są do jego dyspozycji.

Powyższe odnieść należy także do emerytury, w tym policyjnej. Tym samym skoro wnioskodawca otrzymał wyrównanie świadczenia emerytalnego, to w chwili jego wypłaty otrzymał przychód - emeryturę w odpowiedniej wysokości, od której odprowadzić winien odpowiednio wysoką składkę zdrowotną. Zatem i w tym zakresie odwołanie nie może zostać uwzględnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako bezzasadne.

SSO Paulina Kuźma

***J.L.***